



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ**

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;  
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ  
propositiones, & alia

**Genet, François**

**Parisiis, 1703**

Q. 7. Quid agere debet Confessarius cum iis, qui versantur in aliqua  
proxima peccati mortalis occasione, & asserunt fieri non posse, ut illam  
dimittant?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40817**

rit substantiam hujus mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clausit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in eo?

Quæst. 7. Quid agere debet Confessarius cum iis, qui vertantur in aliqua proxima peccati mortalis occasione, & asserunt fieri non posse, ut illam dimittant?

Resp. Debet primò illis exponere, quòd dum agitur de salute, omnia tentanda sunt, omnia sunt suscipienda, nihil omittendum: tum enim Evangelium obligat, ut ab iis etiam rebus, quæ maximè necessariæ videntur, recedamus, cum in sensu morali dicit: *Si oculus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: expedit enim tibi, ut pereat unum membrorum tuorum, quàm totum Corpus tuum mittatur in gehennam; & si dextera manus tua scandalizat te, abscinde eam, & projice abs te.* Quin etiam ipsa despicienda vita est, ut salus æterna comparetur; quare si pœnitens velit æternam mortem effugere, omnia forti & generoso animo dissolvenda sunt vincula, licet aliquo modo videantur necessaria, ut animæ salutem assequatur, cujus pretium æstimari nequit.

Ita sanctus Joannes Chrysostomus explicat hunc Evangelii locum, dum ait: *Etsi tantum aliquem diligas, ut eo dextri oculi utaris vice: aut ita tibi quombiam esse utilem putes, ut eum dextra manus habeas loco: & hi tamen anima tua fortassis incommendent, etiam istos à te abscinde, & quidem vim sermonis observa; non enim dixit: à talium societate discede; sed maximam separationem indicans, erue, ac projice abs te.*

Ostendendum etiam est huic pœnitenti, quòd si dimittenda foret hæc occasio ad obit-

nendam coronam, vel ad evitandam mortem infamem, nihil ei impossibile videretur; & tamen ad vitandam mortem aeternam, & caelum comparandum, renuit sibi hanc salutarem vim inferre.

S. Carol. in  
Instruct. Confessor.

Perche puo accadere tal caso, ch'el penitente con tutti gli ricordi e modi che gli vengono proposti dal prudente & zelante Confessore, veramente non possa lasciare l'occasione senza pericolo ò scandalo: deve il Confessore servirsi di questi rimedii. Primieramente differisca l'assoluzione sin tanto che ve-

da prova di vera emendatione. Deve proporgli quelli rimedii che gli parranno piu opportuni e necessari, come per esempio, ordinargli che non si trovi solo con la tal persona, assegnarli orationi, qualche maceratione della carne, e sopra tutto le frequenti Confessioni, & altri simili. E se dopo questa diligenza fatta da lui, ò da altro Confessore precedente, non si farà emendata, non gli dia l'assoluzione sin che attualmente non habbia levata l'occasione.

Quest. 8. Quomodo se gerere debet Confessarius cum Ecclesiasticis, quando eorum conscientiae notitiam non habet?

Nihilominus tamen, si Confessarius videat, occasionem talem esse, ut ab ea vix poenitens liberare se possit, eumque in desperationem praecipitem agi, si relinquendi eam occasionem, ei necessitatem imponeret, v. g. si filia familias, occasione peccandi implicita sit in ipsa Patris domo, & non possit eam devitare, nisi Parentes deserendo. In talibus casibus differenda tantum est absolutio, donec constet poenitentem non amplius in peccatum casurum, ut ait S. Carolus: Praescribenda tamen est vitatio, qua relapsus caveri possit. v. g. ut nunquam sola reperiat cum illo cum quo peccavit, obligare illam ad orationes faciendas, carnemque maceratione domandam, illam etiam obligare debet, ut frequentius ad Confessionem accedat, & similia: sin autem, post similes praecautiones, comperiat Confessarius poenitentem in illud peccatum relabi, deneganda prorsus est absolutio, donec omnino deseruerit proximam peccandi occasionem, quidquid tandem evenire debeat. Ita S. Carolus, Act. p. 4. in Instruct. Confess.